

కలల సుందరి చంద్రశేఖర ఆజాద్

“వైమితిరా అంత హడావుడి” అన్నాడు ప్రసాద్.

“నువ్వుముందు బయలుదేరు” తొందర చేశాడు సుశేష్.
ప్రసాద్ ఇంక మాట్లాడలేదు. లేచి వెంటనే డ్రెస్
చేసుకున్నాడు. ఇద్దరూ ఊరవతల పార్కుకళ్ళారు. ఆ
పార్కులో, ఆ సమయంలో ఎవరూ లేరు. తోటమాలి
వీధి పనిచేసుకుంటున్నాడు.

ఆ పార్కులో రాత్రిపూట లెట్లు వెలగవు. త్రోవ
పొడుగునా రాలిపడున్న ఎండుటాకులు, పూలతో ఆ
ప్రాంతమంతా అపరిశుభ్రంగా వుంది. క్రోటన్స్ అస్త
వ్యస్తంగా పెరిగి వున్నాయి. పార్కు పక్కనే వున్న
చెరువు నీటినిండా కప్ప గుడ్లు వున్నాయి. ఆ నీటినుండి
ఓ రకమైన వాసన కొడుతూంది.

“ఇదేమిటిరా ఇక్కడకు తీసుకొచ్చావు. ఇక్కడ
భరించలేనంత దుర్వాసనగా లేదు” అన్నాడు ప్రసాద్.

“వాసనలేదు గీసనలేదుగాని ముందు నా కోమాట

ఇవ్వాలిరా” అన్నాడు సురేష్.

“ఏమిటోయ్, వింతగా అడుగుతున్నావు.”

“ఏం లేదురా. ఓ స్క్రీకట్.”

“వ్యక్తిగతమా.”

“అవును. అయితే ఇందులో నాకు కొన్ని సంజేహాలున్నాయి. ఈ వార్త మనవాళ్ళకు తెలిస్తే గల్లంతు చేస్తారు. అందుకే నీ సలహాకోసం వచ్చాను.”

“ఏమిటో చెప్పు.”

“దయచేసి ఈ విషయం ఎవరికీ తెలియచేయకూడదు.

ఇది నారీక్వసు.”

“ఓ.కె. చెప్పు.”

“నాకో లెటర్ వచ్చింది” అన్నాడు సురేష్.

“ఏం లెటరది.”

“నువ్వే చదువు” అంటూ జేబులోనుండి తీసిచ్చాడు.

తెల్లటి కాయితం.

దానిమీద అక్షరాలు గుండ్రంగా వున్నాయి.

“ప్రియమైన సురేష్....

ఎవరో అని ఆశ్చర్యపోతున్నారు కదూ....

కనుక్కొండి చూద్దాం!

మీకు గుర్తుందా? మీరు నేను కాలేజీకి వెళుతుంటే నా వెంట వస్తుండేవారు. మీరొక్కరే

కాదనుకోండి. మీతోపాటు ఆ దూడ మొఖం

సుబ్బారావు, నల్లతుమ్మ మొద్దులా ఉండే గుప్పానో

సేట్ గాలో, రాడి రంగడిలా మీసాల్లో వీర్రాజు

(నేరు చూడండి. ఎంత భయంకరంగా ఉందో.

నా ఉద్దేశ్యంలో “నూడెంట్” అనిపించుకోవ

టానికి ఉండే ఆరథలో, క్షుప్తంగా ఉండే పేరే
కాదు, ఆది ఆధునికంగానూ, అందంగానూ
వుండాలి — 'సురేష్'లా. అలాగే 'వెంకాయమ్మ'
అనే పేరున్న అమ్మాయిల్ని మీగెంత గొడవ
చేసాలో మేమూ అంతే సుమా) ఇంక సో అండ్
సో గాఢ్య చాలామందితో వనూ గొడవ చేసుంటే
మేమంతా కోపం నటించేవాళ్ళం.

నిజానికి మీ జనాభాకు అందంగా గొడవ
చేయటం కూడా వచ్చా అని నా సందేహం.
ఇరవై నాలుగంటలూ కుళ్ళు జోకులు వెయ్యటం
తప్పించి, భాషా దరిద్రం తప్పించి, మాకు
వాంతులు రావటం తప్పించి అదేం గొడవో నా
కిప్పటికీ అరం కాలేదు.

అయితే మీరు అందులోనుండి మినహాయింపు.
మీ కోక్సోకోసమే నేను చెవులు రిక్కించేదాన్ని.
ఎంత హ్యూమరస్ గానూ, యెంత లవ్ లీగానూ
ఇంకా చెప్పాలంటే ఆరిసికో గానూ ఉంటాయి.
అందుకే విల్లెక్ యూ^{టబ} సురేష్. మీరంటే
నాకిష్టం కనుకే ఈ లెటర్ రాస్తున్నాను.

నే నెవరో ఊహించుకోండి. తిరిగి వారం
కోజులో మరో లెటర్ రాస్తాను. అప్పుడు నా
అడ్రెసుతో సహా, ఈ లోపు నే నెవరో కను
కోవటానికి చిన్న క్లూ ఇస్తున్నాను. థాట్
ప్రోవోకింగ్ కోసమే సుమా. నన్ను తెలుసు
కోవటానికి మీరెన్ని టీలు త్రాగారో, సిగరెట్లు
ఎన్ని పెట్టు కాలాచో [చట్టబద్ధ హెచ్చరిక —

పాగ త్రాగటం హానికరం] ఈసారి రాస్తారు
కదూ....

ఉంటాను.

మీ ప్రియమైన
సి. బి."

చదివి తల పెకతాడు.

“ఎవరంటావ్?” అన్నాడు సురేష్.

“అదే అరంకావటంలేదు. కాలేజిలో మనం ఎంత
మంది వెనకబడ్డామో నీకు తెలియండేముంది. ఆడపిల్ల
కనబడితే చాలు ఏదో ఒక జోక్ విసుర్తూ హాంగామా
చేసేవాళ్ళం” ఆలోచిస్తూ అన్నాడు.

“సి.బి. అంటే ఏమిటిరా.”

“అదే అరం కావటంలేదు. సి. ఇంటి పేరయితే బి.
పేరయి ఉండాలి. ‘బి’తో మొదలయ్యే వారి పేర్లు
నీకు గుర్తున్నాయా? భారతి... భార్గవి, భరణి, భాను
ప్రియ.”

“అవిడ కూ అంటోంది ‘బి’ ఇంటి పేరయి ‘సి’ ఆమె
పేరు కావచ్చు కదా!”

“‘సి’తో మొదలయ్యే వా రెవరున్నారు” అంటూ
ఆలోచించటం ప్రారంభించాడు సురేష్.

“నా అనుమానం మన వెధవల్లో ఎవడన్నా రాసి
వేళాడేమీ అని. సి.బి.వి. అని రాయబోయి సి.బి. అని
రాసుంటారు.”

“సి.బి. అన్నా కూడా క్రొంబ్రాంచే” అన్నాడు
సురేష్.

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

“నాకూ నవ్వున్నట్లు అనుమానం వేసింది. మన
ఫ్రెండ్స్ ఎవరయినా గొడవచేయటానికి రాకారేమో

అని. కాని ఆ తెలటి కాయితం చూడు. మన వెధవలకి అంత టేసుకూడా ఏడ్చిందా! దానిమీద ఉన్న ఆక్షరాలు యెంత అందంగా వున్నాయి. ఆలా రాయటం మన వాళ్ళలో ఒక్కడికి రాదని నేను ఛాలెంజ్ చేయ్య గలను. ఇంకో విషయం ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. ఈ లెటర్లో భాష చూశావ్. అక్కడే నాకు అనుమానం. అలాంటి భాషలో లెటర్ రాయటం, కనీసం ఇమిటేట్ చేయటం కూడా మనలో ఎవడికీ సాధ్యంకాదు. ఓసారి శంకర్ గాడు లవ్ లెటర్ రాశాడు. అబ్బి ఆ భాష చూస్తే శరీరం ఎంత గగుర్పొడిచిందని.”

“అన్నీ బూతులా.”

“బూతులుకాదు. శ్రీనాథుడి శృంగారనైషధంనుండి మొదలయి, సమస్త కావ్యాలలోని వర్ణనలు చేశాడు. అది చదువుకోవాలంటే ఓ తెలుగు నిఘంటువు కూడా కొనివ్వాలి వుంటుంది.”

“ఆ మేరకు భాషాసేవ చేసినట్టేగా.”

“నాకో విషయం అర్థంకాదు. వీళ్ళసలు ప్రేమలేఖలు ఎందుకు రాస్తారో. ప్రేమించుకోటానికా, తమ భాషా పాండిత్యాన్ని నిరూపించటానికా” అన్నాడు సురేష్.

“థాట్ ప్రోవోకింగ్ కోసమేమో” న వ్యూతూ అన్నాడు ప్రసాద్.

సురేష్ కొంచెంసేపు మాట్లాడలేకపోయాడు.

“అఫ్ కోర్స్. ప్రేమలేఖల ప్రయోజనం అది కూడా కావచ్చు. నా ఉద్దేశ్యం మన ప్రేమను ఎగ్జిబిట్ చేయ్యటానికయినా మనకంటూ ఓ భాష ఏడ్చిందిగా. ఇప్పుడి సి.బి. చూడు ఎంత చక్కగా రాసిందో అందుకే చెబుతున్నా ఈ లెటర్ రాసింది మనవాణ్ణు కాదు

కాదు....”

“మరీ సస్పెన్స్ ఏమిటా?”

“కాలం మారిపోతోంది కదా. అందుకే లవ్ లెటర్ సైయిలోనూ మార్పులా సున్నాయి.”

“దాన్ని నువ్వు లవ్ లెటరనకు. లెకింగ్ లెటరే.”

“లెకింగ్ కూ, లవ్ కూ పెద్ద తేడా ఉంటుందనుకోను.”

“పారపాటు. ఇష్టం వేరు. ప్రేమ వేరు.”

“సరే. ఆ గొడవ తర్వాత యిప్పుడు నేనేం చెయ్యాలి?”

“నువ్వేం చెయ్యొద్దు” అన్నాడు ప్రసాద్.

“అదేమిటిరా” అన్నాడు సురేష్ కంగారుగా.

“అవును. ఈ సి.బి. ఎవరో నాకు తెలియదు. తనవరో తెలియచేస్తానంటూ ఆమె రాసింది. అందుకు ఓ వారం కోజులాగు. ఈలోపు నీ ప్రయత్నం చెయ్యి. బట్ ఒక్క విషయం. ఎన్ని టీలు. ఎన్ని సిగరెట్స్ త్రాగు తున్నావో లెక్క రాసుకో.”

సురేష్ నవ్వాడు.

“నిజంగా లెటర్ రాసేది ఓ అందమైన అమ్మాయినుకో. ఆ తర్వాతేం చెయ్యాలి” అన్నాడు సురేష్.

“నువ్వు లెటర్ రాయాలి.”

“ఆ తర్వాత.”

“ఆమె రాసుంది.”

“ఫైనల్ గా....”

“ప్రేమకు గమ్యం ఏమిటని నువ్వు భావిస్తున్నావో దాన్ని బట్టి వుంటుంది.”

“అంటే.”

“కొంతనుంది తమ ప్రేమకు గమ్యం బెడ్ మీదకు చేరటం అనుకోవచ్చు. మరికొందరు వివాహం చేసుకుని సంసార జీవితం గడపటం అనుకోవచ్చు. లేదా ఇంకేదేనా అనుకోవచ్చు. ఇవేవి నెరవేరాలన్నా అన్ని పరిస్థితులు సహకరించాలి. సో.... బెస్టాఫ్ లక్..”

సురేష్ కొంచెం సేపలానే ఆలోచిస్తుండిపోయాడు.

“నాకూ ఈ విషయంలో అనుమానాలున్నాయి. నన్ను అల్లరిపెట్టటానికే ఇది యెవరైనా రాసివుంటే ఉండొచ్చు. వారం రోజుల తర్వాత లెటరంటూవస్తే, ఆమెవరో తెలిస్తే అప్పుడు ఆలోచిస్తాను. నిజానికి ప్రేమ గురించి ఇంతవరకు నేను ఆలోచించలేదు. యేది ఏమైనా ఈ వ్యవహారం మనిద్దరినడుమ వుండాలి.

“ఇంక వెళ్దామా” అన్నాడు ప్రసాద్.

“శ్రమ ఇచ్చానా.”

“శ్రమేముంది. ఈ లవ్ గేమ్ లో పాలు పంచుకోవటం నాకూ ఆనందంగా వుంది.”

“ఈ గేమ్ సక్సెస్ ఫుల్ గా ముగియాలని నా కోర్కె.”

ప్రసాద్ లేచాడు.

సురేష్ అనుసరించాడు.

2

వారంరోజులు గడిచాయి.

పోస్టుమన్ అందించిన లెటర్ ఆత్రంగా చించి చదువుతున్న సురేష్ మొఖంలో చకచక రంగులు మారిపోయాయి. పెదవులమీద చిరుదరహాసం వెరిగిన గుండె సవ్వడి.... లెటరంతా చదివి చిన్నగా ఆరున్నా గాల్లోకి లేచాడు సంతోషంగా.

వెంటనే ప్రసాద్ గదికి పరిగెత్తాడు.

“సక్సెస్ ప్రసాద్. విజయం సాధించా” అంటూ అతన్ని పట్టుకొని ఊపేళాడు.

“వీమయిందిరా” అన్నాడు విడిపించుకుంటూ.

“లెటర్ రాసిందెవరో తెల్సా” అన్నాడు సురేష్.

వాస్తవానికి వారం రోజులక్రితం ఆ విషయం మాట్లాడుకున్నాక ప్రసాద్ ఆ సంగతి మరిచిపోయాడు. ఈ వారం రోజులు సురేష్ వెతం కలుసుకోలేదు.

“నాకెలా తెలుసుంది. ఇంతకీ ఎవరామె.”

“నా కలల సుందరి.”

“డోంటాక్ నాస్పెన్స్. మున్నేమో ఎంతమందిని గొడవచెయ్యలేదని అన్నావ్. ఈ రోజు ఎవరో తెలిసే సరికి కలల సుందరి అయ్యిందా?”

“అది కాదురా సి.బి. అంటే యేమిటనుకున్నావ్.

కాలేజి బ్యూటీ.”

“ఎవరా తల్లి.”

“ఇంకా గుర్తు రాలేదు....ఆమె.”

“ఓ! ఆ అమ్మాయా.”

“అవును. ఆ అమ్మాయే. మనందరి కలలసుందరి. ఆమె లెటర్ రాసింది” ఉత్సాహంగా చెప్పాడు సురేష్.

“నిజమా” అప్రయత్నంగా అడిగాడు.

“ఇదిగో లెటర్” అందించాడు.

“డియర్ సురేష్....

వారంరోజుల సుస్పెన్స్ బ్రద్దలు చేస్తున్నాను. ఇన్ని రోజులూ నే నే కరో కనుక్కోవటానికి మీరు చాలాప్రయత్నాలు చేశారనుకుంటున్నాను. సి. బి. అంటే తెలిసిందా! “కాలేజి బ్యూటీ”

మీరంతా నన్నలా పిలుస్తుండేవారని నాకు తెలుసు. అందుకే అలా రాశాను. అలాగే భవిష్యత్ లోకూడా “సి.బి.” అనే రాస్తుంటాను.

ఇంక మనం ఇంటర్మీడియట్ పూర్తిచేసి అందరం విడిపోయాం. ఇప్పుడు ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క చోట చదువుతున్నాం. అంతమాత్రాన మన స్నేహం అంతం కాకూడదు. మీరు లెటర్ రాయండి. నేనుకూడా తరుచుగా రాస్తుంటాను.

ఉంటామరి—

మీ

సి. బి.”

చదివి సురేష్ కళ్ళలోకి చూశాడు ప్రసాద్.

అతని శరీరమంతా ఆనందంతోనూ, గర్వంతోనూ కూడిన భావగల్గని సామెతల విధమైన టెంక్షన్ కు లోనయి ఉంది.

ఆమె అపురూపంగా వుంటుంది. వారిది సంపన్న కుటుంబం మాత్రమేకాదు. అధునికతను వారు తమ జీవితంలో ఓ భాగం చేసుకోగలిగారు. అందుకే ఆ ఊళ్లో ‘ఆమె’ అంటే పెద్ద క్రేజ్. ఆమె వస్త్రధారణ విషయంలోనూ, ఆఖరకు ఆమె అప్పుడప్పుడు సైకిల్ తొక్కకుంటూ కాలేజీకి వచ్చే విషయంలోనూ విద్యార్థులేగాక ఇంకా చాలామంది చర్చించుకునేవారు. ఆ పట్టణం సాయి అది.

ఆమె కళ్ళు నల్లగా వుంటాయి. తెల్లటి శరీరం. చీర కట్టినా పంజాబీ డ్రెస్ వేసినా, మినీ స్కర్ట్ వేసినా ఆమె పాలరాతి శిల్పంలా వుండేది. ఆ ఆమ్మాయి నిజం

గానే ఎండలో కలల సుందరి. ఆమెను అంతగా ఆరా
ధించేవారు. సురేష్ అలాంటి వ్యక్తినుండి లెటర్
రాగలదని ఊహించలేకపోవటానికి కారణం ఆదే.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్” అన్నాడు ప్రసాద్.

“థాంక్యూ.”

“అయితే ఒక్క విషయం. ‘ఆషా’ నీకు లెటర్
రాయటం నిన్ను నిజంగా ఆభిమందించదగ్గదే. ఎందుకంటే
చాలామంది విద్యార్థుల్లో ఆ అమ్మాయి నిన్నే గుర్తు
పెట్టుకొని, నీ ఆడ్రెసు సంపాదించి మరీ లెటర్ రాసింది.
పర్యావసానం కూడా ఆలోచించు. వారి కుటుంబ స్థితి
గతులు, వారి కులం షవన్నీ దృష్టిలో వుంచుకో. పెన్
ఫ్రెండ్ షిప్ చేయటం వేరు. ఈ రోజు అనేక ప్రతికర్తల
ఆడ్రెసులు తీసుకొని రానేవారున్నారు. అంతకంటే
ఎక్కువచేసుకొని ప్రాబ్లమ్స్ క్రియేట్ చేసుకోకు. అదే
నా సలహా” అన్నాడు ప్రసాద్.

“తప్పకుండా” అన్నాడు సురేష్ యాంత్రికంగా.

వాస్తవంగా ఆతనీ లోకంలో లేడు. ‘ఆషా’కు
వెంటనే లెటర్ రాయాలి. అదే ఆలోచన.

“మరి నేను వస్తారా” అన్నాడు సురేష్.

“మంచిది.”

“మరోసారి వెబుతున్నానని ఏమనుకోకు. ఈ విషయం
మనిద్దరి నడుమే వుండాలి” అన్నాడు సురేష్ బ్రతిమాలు
తున్నట్టు.

“నీకూ ఓ విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను. నా
గురించి నువ్వేం సందేహం పెట్టుకోకు. ‘ఆషా’ లెటర్
రాసిందన్న ఉత్సాహంతో అనవసరంగా ఉద్రేకపడి
ఊరంతా చెప్పేయకు. ఆ తర్వాత పరిస్థితులు చాలా

అసహ్యకరంగా వుంటాయి.”

సురేష్ అవాక్కయి నిలబడ్డాడు.

నిజమే. సురేష్ లో అలాంటి బలహీనత వుంది.

ప్రసాద్ ఆ విధంగా హెచ్చరించకపోతే ఎవరో ఒకరికి చెప్పటం, ఆ వార్త అలా పాకి గందరగోళం ఏర్పడటం జరిగేదే.

“నేనెందుకు చెబుతాను” అని పైకయితే అన్నాడు కాని మిత్రుణ్ణి మనసులో అభినందించకుండా వుండలేక పోయాడు.

ఉత్సాహంగా వెళుతున్న సురేష్ వంక చూసి

కాలిగా నవ్వుకున్నాడు ప్రసాద్.

3

ఉ మెన్స్ కాలేజీ ఆవరణ అది. వివిధ రకాల దుస్తుల్లో ఎంతో ఆకరణీయంగా తిరుగుతున్నారు యువతులు. ఆ ఆవరణలో విశాలమైన చెట్లున్నాయి. వాటి నీడలో గుంపులు గుంపులుగా కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

కాలేజీలో చేరగానే కొందరిలో కొన్ని మార్పు లొస్తుంటాయి. అప్పటివాకా ఏ గ్రామంలోనో, చిన్న టౌన్ లోనో చదివి, పరిమిత వ్యక్తుల్లో సంబంధాలు పెట్టుకొని ఒక్కసారిగా ఈ వాతావరణంలో ఎడమజబ్బ కావటానికి ఇబ్బందిపడతారు. రకరకాల వ్యక్తులు, వారి వస్త్రధారణ, ఫ్యాషన్స్ వెంటనే వారిని మారుస్తాయి. వారితో పోల్చుకుంటే తామెంత వెనకబడి ఉన్నామో తుణతుణం గుర్తుకు తెచ్చుకొని ఆ సాయినందుకోవటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నాలు సాగిస్తారు. మరోరకం తమ రాజకీయ దృక్పథానికి అక్కడే పునాదులు వేసుకుంటారు. చాలా తక్కువ కాలం మందే అటు ఫ్యాషన్

స్నోకూ, రాజకీయాలకూ అతీతంగా పుస్తకాలే ప్రపంచంగా గడిపే సుంటారు.

'ఆషా' హాస్టల్ లో వుంటోంది. ఆషా అందగలై మాత్రమే కాదు. తెలివయింది. బాగా చదువుతుంది కూడా. అయితే ఆమెకు జీవితాన్ని 'ఈజీ'గా తీసుకోవటమనే దృక్పథం చిన్నతనంనుండి అలవాటయింది. ఎంత లావు విషయాన్నయినా అంతిగా పట్టించుకోదామె. ముఖ్యంగా ఆధునికత పేరుతో వచ్చే ఎలాంటి పదతున్నయినా అనుకరించటానికి ఆమె సిద్ధంగా వుండేది.

సాయంకాలం అయిదుగంట లవుతోంది. మొత్తం పదిమంది వున్నారక్కడ. ఆషా స్నేహితురాలు ఉష కూడా ఆమెతో పాటు చదువుతోంది. ఇద్దరూ రూమ్మేట్స్. అక్కడ ఏదో చర్చా కార్యక్రమం ఆరంభమయింది. అందులో ఓ లావాటి అమ్మాయి తనకొచ్చిన లెటర్ తీసి బిగ్గరగా చదువుతోంది. అందరూ శ్రద్ధగా వింటున్నారు. నడుమ జోక్స్ వేసుకొని నవ్వుకుంటున్నారు.

ఆషా వంతు వచ్చింది.

ఆషా చేతిలో గులాబిరంగు కాయితం నిగనిడలాడుతుంది. దాంట్లోకి పరీక్షగా చూస్తే 'లవ్' అనే అక్షరాలు కనిపిస్తాయి.

చదవటం మొదలు పెట్టింది.

ఆషాగార్కి,

'సింపి సిటి' — కామెంట్.

“మీ లెటర్ చూసేంతవరకు మీ రెవరో అరంకాలేదు. రియల్ సెన్సెస్. మీ రేదైనా వీక్షికి సెన్సెస్ నవల రాస్తే బాగుంటుంది.”

“ఇంకా గయం క్షుద్ర నవల రాయమన్నాడు కాదు.”

“క్షుద్రుడు.”

గొల్లన నవ్వులు.

“మీ కెవరా అని చాలాసేపు (కోజులు) ఆలోచించాను. ఈ వారం కోజులూ అలా ఆలోచిస్తూనే వున్నాను. కొన్ని కేర్లు మరీ మరీ జాపకం తెచ్చుకున్నాను. వెంటనే మన కాలేజీకి వెళ్ళి అటెండెన్స్ రిజిష్ట్రలో కేర్లన్నీ తిరగయ్యాలనుకున్నాను. అసలదంతా ఎవరో అడుతున్న డ్రామా అనుకున్నాను. అయితే ఒక్క విషయం. ఈ వారంకోజులూ ఉదయం కాఫీ.... సాయంకాలం టీ మాత్రమే తీసుకున్నానని మనవి. సిగరెట్లు త్రాగుదామనుకున్నాను గాని మీ ప్రకటన హెచ్చరిక చూసి ఆగిపోయాను.”

“వన్య రాముడు మంచి బాలుడు.”

మీ మొదటి లెటర్ లో నేనంటే ఇష్టం అని రాశారు. మీ రెండో లెటర్ లో మీ కెవరో రాశారు. నాకు రాయటానికి మాటలు దొరకటం లేదు. నేనింకా షాక్ లో వున్నాను. కోలుకున్నాక రాస్తాను సుమంది.

మీ మిత్రుడు
సురేష్.”

“అషా....నీ బాయ్ ఫ్రెండ్ గడుసువారే.”

“ఉన్నదున్నట్లు చదివావా తల్లీ.”

“ఎవరికైనా అనుమానం వుంటే చూసుకోవచ్చు”

అంటూ లెటర్ ఇచ్చింది.

“ఓహో! లవలీ....ఎంత బ్యూటిఫుల్ రైటింగ్”
అంది చూస్తున్న అమ్మాయి.

ఆమె కర్వంగా తలూపింది.

“లెటర్లో చాలా రిజర్వ్ గా రాశాడే. ‘ప్రియతమా’
అనలేదు.

“నీ కళ్ళు మీ నాల్గా, వున్నాయనలేదు. బోర్ బాబు”
అంది సులక్షణ.

“నో....నో....అందరికంటే ఆమె లెటరే ఇంకా
నీంగ్ గా వుంది. ముందు ముందు గురుడు చూడు ఎలా
రాసాడో.”

“ఎలా రాసాడంటావ్.”

“ఏ భాషలో చెప్పమంటావ్” అందా అమ్మాయి.

“నీ ఇష్టం.”

“లవ్ లెటర్ లో విజ్ఞానాన్ని, కల్పననూ, అను
భూతిని సమపాళ్ళలో మేళవించి, దానికి సైన్స్ రంగ
రించి ఆమెను ఆకాశంనుండి భూమికి దించుతూ, భూమి
నుండి ఆకాశానికి తీసుకళ్ళూ, ఆనందడోలికల్లో
ముంచే తేటటు.”

“హియర్హియర్.”

“సరేగాని ఆమె నీ బాయ్ ఫ్రెండ్ కు ఓ ఐటెమ్
ఇవ్వు. “ప్రేమంటే యేమిటి?” “క్షుద్ర నవలలనగా
నేమి?” రెండు పేజీల్లోపు రాయవలెను.”

తిరిగి నవ్వుల జలు.

“ఐ హీట్ యువర్ కామెంట్ రజనీ....నవలలో
క్షుద్ర నవలలు, సంసార నవలలు అంటూ ఏం లేవు.
అన్నీ నవలలే” అంది రాధిక.

“దాన్నే మరొకరకంగా చెప్పాలంటే మనుషుల్లో

అడవారూ, మగవారూ అంటూ 'లేరు, అందరూ మనుషులే' అంది గోజా.

“హియర్ హియర్ ” చప్పట్లు.

“నె లెక్స్” అరిచారెవరో.

అంతా నిశ్శబ్దం!

“మీరంతా ఓ విషయం గమనించారో లేదో ఇక్కడ వున్న వారిలో తెటరంటూ రానివారు ఒకరున్నారు. ఆమె....”

“ఉవ” వ త్తి పలికింది ఓలావాటి అమ్మాయి.

“బీయింగ్ రూమ్మేటాఫ్ ఆషా.... ఉవకు బాయ్ ఫ్రెండ్ లభించకపోవటం దురదృష్టకరం. ఆ విషయంలో ఆషా చొరవ ప్రదర్శించాల్సిన అవసరాన్ని గుర్తింప చేస్తూ, వారం పదిరోజుల్లో ఫలితాలు చూపించాలని కోరుతూ సమావేశం ముగిస్తున్నాం.”

అంతా లేచారు. ఉవ మొఖంలో యెందుకో ఓ విచారపు రేఖ మెరిసి మాయమయింది. ఆ అమ్మాయికి వీరి పోకడలు విచిత్రంగా వున్నాయి. ఆషాలా తాను ఎడసు కాలేక పోతోంది.

“ఏయ్ ఉషా ... వాళ్ళ కామెంట్స్ ని విన్నావుగా. ఎవరో ఒక బాయ్ ఫ్రెండ్ ని సంపాదించుకోలేవా” అంది ఆషా.

“నాకెందుకో అలాంటివిష్టం వుండదు.”

“మరీ ఓల్లు వుమెన్ లా మాట్లాడకు.”

ఉవ నవ్వింది.

“ఆషా నువ్వు సాహసం చేస్తున్నావు. నువ్వు రాసే ప్రతి ఉత్తరం ఏదో ఒకరోజు నిన్ను ఇబ్బందుల్లో పెడుతుంది.”

అకస్మాత్తుగా ఆషా కఠినంగా మారిపోయింది.

“వాడూయూ మీన్.”

ఉష గిలగిలలాసిపోయింది.

“ఎందుకంత కోపంగా చూస్తావ్. నువ్వు రాసిన ఉత్తరాలన్నీ రేపతను బ్లాక్ మెయిలింగ్ కు వినియోగించుకుంటే.”

“ఊఁ ఇంకా” అంది ఆషా వ్యంగ్యంగా.

“నీ పెళ్ళి ఎవరితోనో జరుగుతుంది. ఆ లెటర్స్ ఆయనకు అందచేస్తానంటాడు. అందకోసం డబ్బు అడగొచ్చు మరేదేనా కోరొచ్చు. యెలాంటి మగాడయినా, యెన్ని అభ్యుదయం కబుర్లు చెప్పినా స్త్రీ కీలం విషయంలో సంకుచితంగా వుంటాడు. అందుకే ఇలాంటివి మంచిదికాదని నా సలహా.”

ఆషా పగలబడి నవ్వింది.

“నీకు నామీదున్న అభిమానానికి ధాన్కొ. కానీ ఉషా నేనేం చిన్న పిల్లను కాదు. నేను ఉత్తరాలు నా పేరుతో రాయటంలేదు. సి.బి. ఆనే పేరుతో రాస్తున్నాను. రెండు నేను నా బాయ్ ఫ్రెండ్ గా సభ్యతా, సంస్కారాలు తెలిసిన వాడిని ఎన్నుకున్నాను. అతని మీద అలాంటి పూర్తి నమ్మకం వుండబట్టే రాస్తున్నాను. మూడు స్త్రీ-పురుషులు లెటర్స్ రాసుకున్నంతలోనే చెడిపోతని నేను చెప్పదలచుకున్నా....”

“నా ఉద్దేశ్యం అది కాదు” అనవోయింది ఉష.

“ప్లీజ్ లిజన్” వారించి చెప్పుకుపోయింది.

“జీవితంలో ఎలాంటి డ్రిమ్స్ లేకుండా బ్రతకటం నా దృష్టిలో వ్యర్థం. ముందేం జరుగుతుందోనని వణుకుతూ నచ్చేకంటే అలాంటి బ్రతుకు అనవసరం కాగా

నువ్వు నా గురించి దిగులు పెట్టుకోవద్దు" అంది.

ఉప మాటాడలేదు.

"ఏమిటి మాటాడవు."

"ఏం మాట్లాడాలి. ఆతన్ని మట్టుకు ప్రలోకాలకు గురిచేయొద్దు."

"ప్రలోభమా! అంటే ఏమిటి?"

"నువ్వు ఆతన్ని ప్రేమిస్తున్నావనే ఆలోచన. ఆ నమ్మకం ముదిరితే ఆతను జీవితంలోనే దెబ్బతింటాడు."

"ఓహో! ధాంక్యూ ఫర్ యువర్ సజెషన్" అంది ఆషా.

4

"ప్రియమైన ఆషా!

ప్రేమంటే ఏమిటని అడిగారు. మీరయితే నాలుగు ముక్కల్లో ఈ ప్రశ్న అడిగారు. కానీ అనంతమైన ఈ ప్రశ్నకు జీవితం మాత్రమే జవాబు చెప్పగలదని నా విశ్వాసం. మీరు మొదటి లెటర్ లో నన్ను "లైక్" చేస్తున్నారంటూ రాశారు. 'లైకింగ్' అంటే ఏమిటి? ఇష్టమేనా? ఇష్టం ఎప్పుడు ఏర్పడుతుంది. ప్రేమించినప్పుడేగా. ప్రేమ లేనప్పుడు ఇష్టం ఎలా ఉంటుంది. అయిష్టంగా ఉంటూ కూడా ప్రేమించవచ్చా? దయచేసి మీ అభిప్రాయం తెలియ చేయండి.

ఇంక ప్రేమ గురించి నాకు తెలిసింది నేను రాస్తాను. అది రెండు హృదయాల స్పందన. అదో అనుభూతి. అది కాశ్యతం. అనంతం. మీరు ఉమెన్స్ కాలేజీలో ఏం చేస్తుంటాకో

క్షణక్షణం నే నూహించటానికి ప్రయత్నింస్తుంటాను.

నిమ్మల్ని చూసి చాలా కాలమయింది, ఆయినా మీ రూపం నా కళ్ళకు కట్టినట్లుంది. సాయంకాలం చల్లటిగాలి వీస్తున్నప్పుడు చందమామ అందం చూస్తున్నప్పుడు, వెన్నెల ప్రపంచం మీద పరుచుకున్నప్పుడు, విచ్చుకుంటున్న పువ్వులు చూసినప్పుడు, పడుకోబోయేముందు, పడుకున్నాక, తిరిగిలేచాక మీరు గుర్తువొస్తుంటారు. ప్రేమంటే అదేనని నా విశ్వాసం.

క్షుద్ర నవలల గురించి రాయమన్నాడు. పేమలాంటి అనుభూతికి చెందిన విషయాల్ని రాస్తూనే గుర్పాటు కలిగించే ఈ విషయం రాయటం నిజంగానే విచిత్రం.

ప్రేమ విజయం పొందితే అమరం.

ప్రేమ విఫలం అయితే క్షుద్రం.

ఎప్పుడూ మీ
సురేష్.

“చూశావా ఈ లేఖలో మార్పు. ప్రేమ విజయం పొందితే అమరం లేకుంటే క్షుద్రం అంటున్నాడు. అంటే అతను ఇప్పటికే నీమీద ఆశలు పెంచుకున్నాడు. ఆషా ఇంతటితో ఈ వ్యవహారం త్రుంచేయ్యి. అతని మానాన అతన్ని చదువుకోనీ” అంది ఉష.

“ఎందుకా నాస్సెన్స్. నేనతనికి లెటర్స్ రాయటం లేదా? నేను చదవటం మానేశానా? అతను ఎందుకు మానాలి. వట్టి రబ్బిష్.”

“అందరూ అన్ని సంఘటనల్ని ఒకే రకంగా తీసుకో

లేరు.”

“మా సుంటే నాకోటి అనిపిస్తుంది. నీకవరూ బాయ్ ఫ్రెండ్స్ లేరని ఇన్ ఫీరియారిటీ లేదుకదా!”

బెబ్బలిన్నట్లు మాసింది ఉష.

“అడవి కోరుకుంటే బాయ్ ఫ్రెండ్స్ కేం కొదువ. ముక్కు మొఖం లేనిదానికయినా వందమందొసారు. ఈ విషయం గురించి జీవితంలో నేను మాట్లాడదలుచుకో లేదు” అంది సీరియస్ గా.

“ఏమిటే అంత సీరియస్. నీలో ఆసలు సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ బొత్తిగాలేదు.”

“అంగీకరిస్తున్నాను.”

“రియల్లీ ఆశ్చర్యంగా వుంది.”

“అవును. ఆషా సువ్వు చాలా ముందుకు పోయావు. నీ ఎతులకు చేరుకోవటం నిజంగానే నాకు సాధ్యంకాదు. హ్యూమర్ కూ, సెంటిమెంట్స్ కూ, ప్రతిదానికీ కొన్ని లిమిట్సున్నాయని నా అభిప్రాయం. అవి నీ అభిప్రాయాలలో ఏకీభవించనప్పుడు నీతో పోట్లాట అనవసరం. మనలో ఎవరో ఒకర్ని జీవితమే మారుస్తుంది.”

“అబ్బా.... అంత హెవీ డైలాగులు నేను భరించలేనే తల్లి” అంది ఆషా.

5

సురేష్ వాళ్ళది మధ్యతరగతి కుటుంబం. వాళ్ళ నాన్న గవర్నమెంటు ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఆయనకు పేకాట పిచ్చి వుంది. దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాల నుండి పేకాడుతూనే వున్నాడు. బ్యాలన్స్ లోనే వున్నానని ఆయన చెబుతుంటాడు. ఆయన ఆర్థిక పరిస్థితి ఏమిటో, బయట ఎన్ని అప్పులున్నాయో ఇంట్లో తెలియ

నివ్వడు. ఎలాంటి ఆరిక ఇబ్బందులు లేకుండానే వారి సంసారం గడిచిపోతోంది.

సురేష్ కు తమ్ముడున్నాడు. వారందరికీ ఇంట్లో స్వేచ్ఛ వుంది. సురేష్ కు కావలసిన డబ్బు నెలనెలా అమ్మ పంపిస్తుంది. ఇంకా అవసరమయితే ఇంటినుండి తెప్పించు కోవటమో, వెళ్ళి తెచ్చుకోవటమో చేస్తుంటాడు.

సురేష్ బొమ్మలు వేస్తుంటాడు. అతని అభిమాన నటుడి వివరాలు సేకరిస్తుంటాడు. ఫోటోగ్రఫి అతని హాబీ. ఇటీవల కాలంలో అతని హాబీ లన్నీ మూల పడ్డాయి. చదువుమీద ఇంట్లెస్తు తగ్గిపోయింది. అతని డబ్బులో ఎక్కువ భాగం రంగులకే ఖర్చయిపోతోంది. సురేష్ రూమ్ లో అతనొక్కడే వుంటాడు. ఆ గదినిండా అందమైన వర్ణచిత్రాలు గోడలకు అంటించబడి వుంటాయి.

“ఆమె కళ్ళు” ఇదో చిత్రం పేరు. దానికింద ఓ కవిత. ఆమె నడక....ఆమె హృదయం....ఇలా ఆసా రూపాన్ని విభిన్నంగా చిత్రీకరించుకున్నాడు. చిత్రాలు వేసేవారంతా మునుమున్నీ యధాతధంగా చిత్రీకరించ లేరు. అది కొందరికి మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది.

సురేష్ కార్యక్రమంలో ఇప్పుడు చాలా మార్పు లొచ్చాయి. అతనిప్పుడు సిగరెట్లు త్రాగుతున్నాడు. క్రొత్త బుక్స్ చదువుతున్నాడు. తను ఎంతో సేకరించి ఆషాకు రాయాలని ఆరాటం.

‘ఆషా’ మిత్ర బృందానికి ‘సురేష్’ గొప్ప కాలక్షేపం అయ్యాడు. అతను వేసే చిత్రాలు కూడా పంపిస్తుండే వాడు.

వెళ్ళి గురించి, అమలిన శృంగారం గురించి, యువతీ

యువకుల స్నేహం గురించి, తెలుగు సినిమాల గురించి, సిల్క స్మిత గురించి, ఒక టేమిటి ఆ సందర్భంలో ఏం తోస్తే వాటిమీద ఆభిప్రాయాలు రాయమని ఆషా కోరేది.

సురేష్ కు ఇంక భూమ్మీద ఉండ బుద్ధి జేసేదికాదు. నడుమ ఆషా లేఖల్లోని “స్వార్క్స్” అతన్ని ఉహా లోకంలో పయనింప చేసేవి.

“కులం గురించి నాకు పట్టింపులు లేవు. నాకయితే కులాంతర వివాహం చేసుకోవాలనుంది” అంటూ ఓసారి రాసింది.

ఇలాంటి ఆభిప్రాయాలే అతన్ని మరింతగా ఆశలోకి నెట్టేశాయి. సురేష్ ప్రసాద్ ను కలవటం కూడా మానే కాదు. చాలా తక్కువ సందర్భాలలో మాత్రమే వారు కలుసుకున్నారు. శైలవులప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళినా వెంటనే తిరిగొస్తున్నాడు.

ఇదిలా వుండగా ఆషా నుండి ఉత్తరం వచ్చింది. డియర్ సురేష్....

నీ చిత్రాలూ....లేఖ అందాయి. నేను చాలా ఆనందించాను. నేనే కాదు నా ఫ్రెండ్స్ కూడా ఆనందించారు. మొత్తం మా స్కూల్ లో ఒక టే డ్రా బాక్.

నీకు ‘ఉష’ తెలుసుననుకుంటాను. మనతో పాటు చదివింది. ఆఫ్ కోర్స్ మీరు ఆర్ట్స్ గ్రూపు. నాతో పాటు వుండేది. మీకు గుర్తు వచ్చి వుంటుందన కుంటాను. ఉష ప్రస్తుతం నా రూమ్మేట్.

దురదృష్టవశాత్తూ ఉషకు ‘బాయ్ ఫ్రెండ్స్’

లేరు. అందుకే ఎప్పుడూ వంటరితనంతో బాధ పడుతుంది. యామ్మేట్ గా నాకు కొంత బాధ్యత వుంటుంది కదా. అందుకే ఓ ప్రపోజల్. ఇక నుండి మీరు 'ఉష'కు కూడా లెటర్ రాయండి. శేషు మీ లెటర్ అందుకోగానే 'ఉష' ఒక్క సారి కంగుతినాలి. రాస్తారు కదూ....

మీ,
సి. బి."

వెంటనే సురేష్ లెటర్ రాశాడు.

"డియర్ ఆషా ...

నేను 'ఉష'కు లెటర్ రానే ఆమె కంగు తినటం సంగతేమీకాని, మీ లెటర్ చూసి నేను కంగుతిన్నాను.

నేను మిమ్మల్ని మాత్రమే 'లెక్క' చేస్తున్నాను. మరో మాటలో 'లవ్' చేస్తున్నాను. లెక్కకీ లవ్ కూడా రెండూరాలే తేడా వున్నా వాటి నడుమ గొప్ప సంబంధం వుంది. అందుకే మీకో విషయం చెప్పదలుచుకున్నాను. ఉషను ఏకాంతంనుండి బయట పడబెయ్యటానికి నేను ఆశ కుట్టి.... అర్థం చేసుకుంటారు కదూ....

మీ,
సురేష్."

"సురేష్ గార్కి,

మీ లెటరందింది. మీరంత సంకుచితంగా ఉంటారని నేననుకోలేదు. ఉషకు లెటర్ రాయటంలోనే మీరేం కోల్పోతాకో నాకరంగాలేదు. ఈ లెటర్స్ స్నేహంలో భాగం. స్నేహానికి

మీరు విలువ ఇవ్వరా? నాకు ఆశ్చర్యంగా వుంది.
 లెకింగ్ కూ లవ్ కూ తేడా వుంది. నిజమే.
 నేను మిమ్మల్ని, మీ లెటర్స్ నూ, మీ చిత్రాల్ని
 లెక్క చేస్తున్నాను. ఉష కూడా వాటిని లెక్క
 చేస్తుంది. ప్లీజ్ నోట్

మీ,
 సి. బి.”

“అహ

నీ లెటర్ నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచటమే
 కాదు. చాలా బాధ పెట్టిందికూడా. మీరు
 “వీర్రాజు”కు ఎందుకు లెటర్స్ రాయరు. అతనికి
 గర్ల ఫ్రెండ్ కావాలని నేనడగటంలేదు. అంత
 మందిలోనూ నేనే నచ్చానని, నానుండి వస్తున్న
 చిత్రాలూ, లేఖలూ మీ హృదయంలో తియ్యటి
 అనుభూతిని కలిగిస్తున్నాయి అని రాసిన మీరు
 ‘ఉష’కు లేఖలు రాయమనటం విచారకరం. ఇది
 వరకు అంతర్లీనంగా రాకాను. నేను మిమ్మల్ని
 ప్రేమిస్తున్నాను. మీ ప్రేమలేఖల ప్రపంచంలోనే
 బ్రతుకుతున్నాను.

కులాంతర వివాహం గురించి, శృంగారం,
 గురించి ప్రతి అంశం గురించి మీ ఆభిప్రాయాలు
 నా గుండెలో రికార్డు చేసుకున్నాను. మీరు మన
 పెళ్ళికి ఆమోదించగలరని నా ఆశ. మీరు
 తిరస్కరిస్తే నేను భరించలేను. ఈ సమయంలో
 ‘ఉష’తో మరో తల్లితో లెటర్స్ రాయమని
 బలవంతం చేయద్దు. నన్నో కలం పనిముట్టుగా
 వాడుకోవద్దు. దయచేసి గ్రహించగలరు.

ప్రేమపూర్వకమైన మీ లేఖకోసం యెదురు
చూస్తుంటాను.

కేవలం మీ,
—సురేష్.

“సురేష్ గార్హి,

మీ లెటర్ చూశాక మీరెంత పాత చింత
కాయ పచ్చడిలాంటివాకో అరమయింది. లేక
ఈ తే లెటర్స్ రాసుకోవటం గురించి మీరిన్ని
భ్రమలు పెంచుకోవటం యేమిటి? జీవితం ఓ
రోటీన్ కార్యక్రమం అయితే అందులో ధైర్య
వుండదు. అందుకోసం క్రొత్తదనం కావాలి.
మీకు లెటర్స్ రాయటానికి ప్రత్యేక కారణం
అంటూ ఏం లేదు. జస్టు బాయ్ ఫ్రెండ్ అంతే.

మా స్నేహితురాళ్ళందరికీ లెటర్స్ వస్తుం
టాయి. అవన్నీ మేం సమీక్షిస్తుంటాం. అందుకే
'ఉష'కు లెటర్ రాయమని మిమ్మల్ని కోరింది.
ఇంక మీ ప్రేమ గురించి—ఇంతవరకు నేనేం
అలోచించలేదు. నా వనక చాలామంది పడు
తుంటారు. వారందరిదీ ప్రేమనుకోను. అందరినీ
పెళ్ళిచేసుకోలేను కూడా. ఈ విషయాల గురించి
సీరియస్ గా ఆలోచించలేదు.

నాకూ ఓ బాయ్ ఫ్రెండ్ కావాలి. నెర్చు
చేస్తుంటే, కొంచెం సభ్యత, సంస్కారంకల
మీరు గుర్తొచ్చి, మీకు మాత్రమే లెటర్ రాశాను.
అయితే నా అంచనా తప్పయింది. మీరు ప్రేమ,
పెళ్ళి అంటూ మొదలుపెట్టారు. వియామ్ సారీ.
ఆ విషయాలగురించి నేనేం ఆలోచించదలుచుకో

లేదు.

ఇప్పటికయినా ఓ మిత్రుడిగా ఉండటానికి
ఇవ్వపడితే మీకు స్వాగతం.

సి. బి.”

సురేష్ తల గిరున తిరిగిపోయింది. ఆ రోజు మొదటి
సారిగా బార్ కు వెళ్ళి త్రాగాడు. గొంతు మండిపో
తుంటే లోలోన ఏడ్చాడు.

ఎంత దారుణం! తనో రెటింగ్ టూల్ గా మారి
పోయాడు. తన్నింత పులోని చేస్తుందా! తన కాలేజీ
బ్యూటీ తనకే లెటర్ రాసిందని ఎంత గర్వపడ్డాడు
తను. స్త్రీలలో నైతం యిలాంటి పోకడలుంటాయా?
తన హృదయంలో ఆశలు లేవి ... ఆకాశంలోకి తీసుకు
పోయి ఒక్కసారే నేలకు కొట్టడం ఏం న్యాయం! తను
వంచించబడ్డాడు. అది మాత్రం నిజం.

తన లెటర్స్ చదివి వారెన్ని కామెంట్స్ చేశారో,
అలాంటివి ప్రేమ గురించి స్కో గురించి అంత యిదిగా
ఎలా రాయగలిగింది. ఉషకు లెటర్ రాయాలా? లేవు
మరో వెంకాయప్పకు రాయనుంటుంది. యెంత తక్కువ
అంచనా వేసింది. ఎంత దిగజారిపోయింది తన స్థితి.
శంకర్ ను తిట్టి తను చేసిందేమిటి? ఆమె కళ్ళనూ, ప్రతి
అవయవాల్ని దర్శిస్తూ, చిత్రిస్తూ ఎంత శ్రమపడ్డాడు.
ఛ....ఛ.... దేశంలో అనేక రకాలవారున్నారు. వారం
దరికీ భిన్నమయింది తన విషయం.

తను కూలిలేని, ప్రేమలేని ప్రేమలేఖలు రాశాడు.
తలుచుకుంటే ఆవేశంతోనూ, ఆవేదనతోనూ కదిలిపో
తున్నాడు. బార్ మూసేవాకా అలానే కూర్చున్నాడు.

66

అర్ధరాత్రి చుక్క-లన్నీ వెక్కిరిస్తుండగా రిక్షానుండి దిగి తూలుతూ, తంటాలుపడి రూమ్ తలుపులు తీస్తే, లెటు వెలుగులో ఆషా బొమ్మలు.

“నువ్వు కాదన్నా నువ్వే నా ప్రాణం” గొణు క్కున్నాడు.

6

“ప్రియమైన ఆషా ...

నీ లేఖ అందింది. అది నా గుండెల్లో గుచ్చు కున్నా లెటర్ రాస్తున్నా....

నువ్వేరవివో తెలుసుకోవటానికి నేను సిగరెట్లు త్రాగలేదు. నువ్వే రివివో తెలుసుకున్నాకే త్రాగాను-హానికరమయినా. నువ్వేమిటో తెలుసు కున్నాక ఇప్పుడు ‘మందు’ త్రాగుతున్నాను. అదే మధువు! ఆఖరకు నా జీవితాన్ని తెలుగుసినిమాలా చేశావ్. ఆయితే ఒకటే తేడా, వాటిల్లో వాడి బాబో, దాని తల్లో.... ఆసులూ - కులాలు అడ్డుపడతాయి. ఇక్కడ స్వయంగా నన్ను వెధవని చేశావు.

ప్రేమన్నా, పెళ్ళన్నా, జీవితమన్నా నీకంత ఈజీగా కనిపించే విషయాలు కావచ్చు. కానీ అది చాలా డేంజర్. రేపు డ్రిల్లింగ్ కోసం ఇలాంటి పనులు చేస్తే చెప్పితింటావ్. జీవితంలో క్రొత్తదనం అంటే ఇంకొకటి ఆశలు కల్పించి మోసంచేయటంకాదు. ఇదే మరొకరయితే ఈ విషయాన్ని ఎంతగా వినియోగించుకునేవారో!

నేను నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాను. ఆరాధించాను. ఆరాధిస్తాను. అందుకే అలాంటి

పని చేయలేను. నువ్వు రాసిన లెటర్స్‌న్నీ నీకుపంపి
స్తున్నాను. వాటిని చదువుకొని ఒక్కసారి ఆత్మ
విమర్శ చేసుకో. నాది ఒక్కటే కోరిక. ఇంక
జీవితంలో ఎవరితోనూ ఆడుకోక. నువ్వు నాకు
ఓ సోదరిలా లెటర్ రాస్తే అది వేరే విషయం.
కానీ నీ లెటర్స్ నన్నెంత రెచ్చగొట్టాయో
గ్రహించు.

రేపు నీ పెళ్ళి అవుతుంది. డ్రిల్లింగ్ కోసం
ఆతనో ఆడుకోకు. ఇదే చేవరి సలహా.

ఎప్పుడయినా నేను గుర్తువస్తే బహుశా 'పిచ్చి
వాడు' అనుకుంటావేమో! ఇంత జరిగినా నాకు నీ
మీద ఏ మూలూ నమ్మకం వుంది—నువ్వు నా
జీవితంలోకి ఆడుగు పెట్టగలవని. అది కలయినా
ఆ కలలోనే బ్రతికేస్తాను.

నీవాడు కాలేని,
సురేష్.

“ఊం” నిట్టూర్చాడు ప్రసాద్.

చాలా కాలం తర్వాత సురేష్‌ను కలవడం ఇదే.

“ఆ లెటర్లొస్తాటు మొత్తం ఇరవై అయిదు లేఖలు
అవన్నీ పోస్టు చేయ్యరా” నిర్ణీప్తంగా అన్నాడు సురేష్.

“కళ్ళకింద ఆ చారలేమిటిరా.”

“బాగా ఆలోచిస్తున్నావేమో.”

“అదే ఎందుకు?”

“ప్రేమిస్తున్నాను కాబట్టి.”

“వటన్. వెధవ్వేషాలు వెయ్యకు. జస్టు ఇదో అను
భవం. అంతే!”

సురేష్ విరక్తిగా నవ్వాడు.

“అవి పోస్టు చెయ్యరా. పొరపాటున ఎవరి చేతిలో నయినా పడతాయేమోరా. రిజిష్టరుపోస్టులో పంపించు” ప్రాధేయపడాడు.

“అలాగే. నువ్వు మామూలు మనిషివి కావాలి. అడి నా డిమాండ్.”

సురేష్, ప్రసాద్ కళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాడు —

“ప్రయత్నిస్తాను.”

7

“చూడమ్మా ఆషా, రవి స్టేట్స్‌నుండి వస్తున్నాడు. నెలరోజులే వుంటాడు. ఈలోపు వెళ్ళిపోవాలి. తిరిగి మూడు సంవత్సరాలదాకా అతనికి శెలవు దొరకదు. అందుకే మనకు టైలేరు. మ్యారేజ్ అవగానే తీసుకు వెళతానంటున్నాడు. ఈలోపు నీ “వీసా” వ్యవహారం కూడా చూడాలి.”

“వీమిటి డాడీ అంత హడావుడి.”

“అంతేనమ్మా. మ్యారేజ్ వచ్చినా, వాంమిటింగ్ వచ్చినా ఆగదు అంటారు. నీకు చెందిన పనులన్నీ నువ్వే చూసుకోవాలి. ముఖ్యంగా వెడ్డింగ్ కార్డు యెలా వుండాలో, నీ మిత్రులెవరికి పంపుకుంటావో నీ ఇవ్వు. ఆవన్నీ నీకే వనిలేస్తున్నా. అస్సయ్యో సప్రదించి అన్ని పనులూ చూడు. ఓ.కె.”

“ఓ.కె. డాడీ” అంది ఆషా.

ఆయన హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

డాక్టర్ రవి.... అమెరికా.

ఆషాకు ఒక్కసారిగా నయాగారా జలపాతం గుర్తు వచ్చింది. ఆమె అంతరంగం మధుర భావనల్లో నిండిపోయింది. వెంటనే తన గదికి వెళ్ళి ఫోన్ చేసింది. లేటెస్టు

డిజిల్ లో వెడింగ్ కారు సెలకు చేసింది అన్న మధు సహాయంతో, రెండు కోజుల్లో వచ్చేశాయి. తన స్నేహితులందరికీ స్వయంగా పోసు చేసింది.

అందులో “సురేష్”కు సెతం వుంది.

రెండు కోజుల తర్వాత తన ముందు గుట్టలా పడున్న చీరలో తనకు వచ్చిన వాటికోసం చూస్తుంటే...

“అమ్మా ఫోన్ వచ్చింది” అంటూ చెప్పింది పని మనిషి.

“ఎవరు. డాడీనా.”

“కాదమ్మా, ఎవరో మీరు కావాలంటున్నారు.”

“జనీ మినిట్” అంటూ లేచి వెళ్ళింది.

“హలో” అంది.

“ఎవరు. ఆషానా మాటాడుతుంది.”

“అవును. ఎవరు మీరు.”

“నీ శ్రేయోభిలాషిని.”

ఆషా ఆశ్చర్యపోయింది.

“స్ట్రెలింగ్ గా వుందా?”

“ఎవరు మీరు? ఏం కావాలి?”

“గుడ్. వెళ్ళి చేసుకొని అమెరికా వెళ్ళి నయా గారా అందాలు చూద్దామనుకుంటున్నావా? అదంత ఈజీ కాదు ఆషా.”

“డోంటాక్ రబ్బిష్.”

“ఓహో. కోపం వచ్చిందా. ఆషా నువ్వు రాసిన ఇరవై ఆయిదు లేఖలు నా దగ్గరున్నాయి.”

“సురేష్” అరిచింది.

“షటప్. ఆ పేరు పిలవటానికి నీకు అర్హతలేదు.”

“ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?”

“థ్రిలింగ్ నీకే కాదు. మాకూ కావాలి. తిరిగి సాయంకాలం ఫోన్ చేసాను. ఈలోపు నే నెవరో, ఎందుకు ఫోన్ చేశానో... ఈ లేఖలూ ఏం చేయబోతున్నానో ఊహించుకో. ఈలోపు ఎన్ని టీలు, కాఫీలు, ఐస్ క్రీమ్లు తిన్నావో లెక్కచెప్పాలి సుమా. నోట్స్ కాఫీలూ కఫీన్ అనే విషపదార్థం వుంది” అవతల ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ అయింది.

ఆషా మొఖంమీద రెండు చెమట చుక్కలు!

“వెంజన్స్” ఆమె నోటినుండి మెల్లగా వచ్చాయా మాటలు.

“థ్రిల్ ప్రక్కనే వెంజన్స్ మరోటి మరోటి ఉంటాయి కాబోలు” అనుకుంది ఆషా.

వెంటనే ఆషా తన గదిలోకి వెళ్ళి పనిమనిషిని పిలిచింది.

“నాకు తల నొప్పిగా వుంది. చీరల సెలక్షన్ ఈ రోజు కుదరదని చెప్పు. నాకు స్ట్రాంగ్ కాఫీ పట్టుకురా.” పనిమనిషి వెళ్ళిపోయింది.

ఎవరు ఫోన్ చేసింది? సురేష్ నా? సురేష్ అలాంటి పనులు చేస్తాడా? తన అంచనా తప్పిందా? ఏం చేస్తాడు? రవికిస్తాడా? రవి ఆ మాత్రం అర్థంచేసుకోలేడా? అతను కూడా మామూలు మొగవాడిలా ప్రవర్తిస్తాడా? తన లేఖలు చూసి తనను గురించి చీఫ్ గా అంచనా వెయ్యడు కదా! ఏం చేయాలి? ఉప చెప్పినట్టే జరగనుందా? డబ్బులు కావాలంటాడా? శీలం కోరతాడా? ఏం అడుగుతాడు?

అన్నీ ప్రశ్నలు! ప్రశ్నలు! ప్రశ్నలు!

ఈ వాతావరణం ఆషాపై థ్రిలింగ్ గా అనిపించటం

లేను. ఒక్కసారిగా అంతులేని నీరసం, తప్పుచేశాననే భావం ఆమెను అవహించాయి. ఆమెకు నిజంగానే తల నొప్పి వచ్చింది. పనిమనిషి తెచ్చిన కాఫీతోపాటు ఓ టాబెట్ వేసుకొని పడుకుంది.

ఆయినా నిద్రపట్టలేదు.

సాయంకాలం అయింది.

ఫోన్ దగ్గరే కూర్చుంది.

సర్దిగా ఆరు గంటలకు మ్రోగింది.

యాంత్రికంగా అందుకుంది.

“హలో.”

“గుడ్ ఆష. నువ్వు ఎదురుమాస్తావని నాకు తెలుసు.”

“ఎవరు నువ్వు?”

“ఎవరయితే నేం బాగ్ తగా విన. తెలివితేటలు నీ ఒక్కరికే కాదు. అందరికీ వున్నాయి. నువ్వు లెటర్స్ రాయటమే రాంగ్ సైట్. అక్కడినుండే నీ అతి తెలివితేటలు ప్రారంభమయ్యాయి. ప్రతి లెటర్ లోనూ సి.బి. అని రాకావు అంతమాత్రాన నువ్వు తప్పించుకోలేవు. నీ మనసులో కుట్ర, భయం లేకుంటే ‘ఆష’ అని రాసుండేదానివి. కాని బాగ్ తపడ్డాననుకున్నావ్. కానీ అది నీ స్వంత దమూరనే విషయం మరిచిపోయావు.

ఈ లెటర్స్ చదివితే నీ కానున్న భర్త యేమనుకుంటాడు? ఓ వేళ అతను నిన్ను అర్థం చేసుకున్నా నేనేం చేస్తానో తెల్సా? ఈ లేఖలు ఫోటోస్టాట్ కాపీలు తీయించి ప్రపంచానికి పంచుతాం. ప్రపంచంలో భారత దేశమే కాదు, అమెరికా కూడా వుంది. సి.బి. చరిత్ర సీరియల్ గా ప్రచురించటానికి చాలా ప్రతికలున్నాయి. నీకు టుంబానికి నీ లేఖల మూలంగా ఓ చరిత్ర యేర్పడు

తుంది. ఏమంటావ్?”

“నీకేం కావాలి?” ఆరిచింది.

“అది రేపు ఉదయం చెబుతా. ధాట్ ప్రావోకింగ్
కొసమే సుమా!”

ఆషా చేతిలో ఫోన్ జారిపోయింది.

విసురుగా తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయి వంచంమీద
వాలిపోయి దిండులో తలసించుకుని వెక్కి- వెక్కి ఏడవ
సాసింది.

పదినిమిషాల తర్వాత తన తల ఎవరో ఆప్యాయంగా
నిమురుతుంటే తలె తింది.

తన అన్న మధు నిల : డి వున్నాడు.

8

ఫోన్ గణగణ మ్రోగుతుంది.

మధు అందుకున్నాడు.

“హలో.”

“ఆషా ఉందా.”

“మీ రెవరు మాట్లాడుతుంది.”

“ఆమె శ్రేయోభిలాషిని. మిత్రుణ్ణి. ఆమెనోసారి
పిలుస్తారా?”

“ఆమెకు ఆ రోగ్యం జాగుండలేదు. యేమిటో
చెప్పండి.”

అవతలనుండి చిన్నగా నవ్వు.

“మీరు ఆషా అన్నయ్యకమా....”

“ఆవును” కోపం నిగ్రహించుకుంటూ అన్నాడు.

“నేను మీ శ్రేయోభిలాషినికూడా. మీ కుటుంబానికి
మొత్తంగా.”

“ధాంక్స్.”

“నవ్. విషయానికొస్తాను. మీ సోదరి విషయం చెప్పిందో లేదో నాకు తెలియదు. ఆమె రాసిన ఇరవై అయిదు లేఖలు నా దగ్గరున్నాయి. వాటిలో ఆమె చక్కని దస్తూరి, భాష, పెళ్ళి గురించి, ప్రేమ గురించి, సెక్స్ గురించి ఆమె భావాలున్నాయి. చదవమంటారా?”

“ఆవసరంలేదు. నీకేం కావాలో చెప్పు?”

“చెబితే ఇస్తావా?”

“ప్రయత్నిస్తాను. యెంత కావాలి. ఆ లెటర్స్ మొత్తం నాకు అందించాలి. మరలా మరలా హెదేకో చేయొద్దు. నువ్వెంత కావాలంటావో ఒకేసారి చెప్పు.”

“ఎందుకని?”

“నా సోదరి జీవితంలో ఆడో పీడకల. అది అధారం చేసుకొని ఆమెను జీవితాంతం హింసించటం మేం భరించలేం__”

“అందుకు డబ్బుపోసి ఆ పాపాన్ని తొలగించు కుంటారు__అంతేగా.”

“పాపం ఏమిటి? నా చెల్లి తప్పుచేసింది. అందుకేగా నీకు ఆవకాశం వచ్చింది, చెప్పు. నీకెంత కావాలి? ఎక్కడ, ఎలా ఇవ్వాలి?”

కొంచెంసేపు నిశ్శబ్దం!

“ఓ.కె. నువ్వెంత డబ్బు పాపాల్లో నేనూహించు కోలేకపోతున్నాను. నాకు కొంచెంపైమివ్వు. పన్నెండు గంటలకల్లా ఫోన్ చేసి యెలా అందించాలో తెలియ చేస్తాను. బెదిలె. మరో విషయం. ఈ విషయం యే మాత్రం పోలీసులకు తెలియచేయాలని ప్రయత్నించినా పరిస్థితులు మారిపోతాయి. ఆ మాత్రం జాగ్రత్తలో నేనుంటాన నే విషయం మీరు మరిచిపోవద్దు.”

“ఏమన్నాడు” అంది ఆషా నీరసంగా.

“అతను సురేష్ కాదంటావా. అతని అడ్రెసు నీ దగ్గర వుందిగా, ఇవ్వు కలుసుకుంటాను.”

“సురేష్ అలా దిగజారడనుకుంటాను. ఎందుకయినా మంచిది పన్నెండు గంటలకు ఫోన్ వచ్చాక నిర్ణయించుకుందాం.”

“నువ్వు తప్పుచేశావు ఆషా. ఈ రోజు అసకొని లాభంలేదు. అయినా అలాంటి ఆనందం ఏమిటో నాకర్థం కాదు. మీరంతగా కాలక్షేపం చేయాలంటే యెన్ని తెలుగు సినిమాలు లేవు. ఎన్ని నవల్లు లేవు. ఇలాంటి ప్రాక్టికల్ జోక్స్ ఎప్పుడూ ప్రమాదకరమే!”

ఆషా తల వంచుకుంది.

“డోంట్ వర్రీ. జనరల్ గా చెబుతున్నాను. అయినా ఓ ఫ్రెండ్ గా లెటర్ రాయటాన్నికూడా క్యాష్ చేసుకోవాలనుకునే వెధవల్ని ఇంతటితో వదిలిపెట్టను. వివిల్ టీచే లెసన్. నా చెల్లికోసం అవసరమయితే వాడిని హత్యచేయటానికై నా వెనకాడను.”

“హత్యా?” కంపించిపోయింది ఆషా.

తను సరదాకు చేసిన పని ఎన్నిన్ని పరిణామాలకు దారితీస్తోంది. తలుచుకుంటే బాధ....దుఃఖం....జాగుప్ప ఒక్కసారిగా కలుగుతున్నాయి.

“నువ్వేం కంగారుపడకు. ఈ వ్యవహారం సెటిల్ చేసే బాధ్యత నాది. నాన్నకు తెలిస్తే ఛెండాలం అవుతుంది. అది సరే నువ్వలా అయిపోయావేమిటి? ఆ రోజు ఫోన్ వచ్చిందగ్గర్నుండి అలా అయిపోయావని పనివాణ్ణి అనుకుంటున్నారు. హుషారుగా వుండు. యేం జరగనట్లుగా వుండాలి. తెలిసిందా!”

తలూపింది ఆషా.

మధు ఆలోచిస్తుండిపోయాడు.

ఆ కార్ ఎక్కడినుండి వస్తుందో ట్రావ్ చేయటం వలనకూడా అంతగా ఉపయోగం ఉండబోదు. యే పబ్లిక్ బూత్ నుండిో చేస్తుండవచ్చు. అతను డబ్బు కోసం ఆశించటంలేదా? మరెంగుకింత తాత్పారం చేస్తున్నాడు? సురేష్ కు కలుసుకొని మర్యాదగానో, బెదిరించో వాటి విషయం అడగాలి. వ్యవహారం ముచిరితే....

మధు తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

తన డ్రాయిరు సొరుగు లాగిచూశాడు.

కేసులో వుంది పిడిబాకు.

చాలాకాలం క్రితం మిత్రుల్లో టూర్ వెళ్ళినప్పుడు 'బెంగుళూరు'లో కొన్నాడు. రెండువైపులా పదునున్న కత్తి. ఇంతవరకు కనీసం ఏపిల్ కాయకూడా కోయలేదు. బహుశా, ఈ బాకుతో వాడి గుండెల్లో పడవటంతోనే ప్రారంభమవుతుందేమో!

అయినా తెలియక చేసిన తప్పుకు జీవితంలో ఆడుకోవటం దాగుణం అనుకున్నాడు. ఈ నాటకం వెనుక డబ్బుకంటే మరేవో ఉందని అర్థమవుతోంది. డబ్బయితే మొదటిసారి ఫోన్ చేసినప్పుడే చెప్పేవాడు. ఇన్నోసార్లు టెంక్షన్ క్రియేట్ చేయటంలో అరంలేదు. మంచం మీద వాలిపోయి పుస్తకం తీసుకున్నాడేగాని మనస్సు లగ్నం కావటంలేదు.

అటూ, ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. రేపా లేఖలు నిజంగానే పత్రికలకెక్కిస్తే ఎంత పరువు నష్టం! తన బావ గారు మాత్రం ఈ రకమైన వాటిని అసహ్యించుకోడా? సి.బి. అని రాయటం ఏమిటి? అంత వికాల హృదయంలో

రాసేదే తే తన పేరే రాయాల్సింది.

అంటే అనుమానమే! లేపీ లేఖలు బయటపడ్డా తన పేరు తెలియకుండా, ఎందుకో నవ్వొచ్చింది మధుకు.

ఈ కాలం పిల్లలు తెలివితేటలు ఇలానే ఉంటున్నాయి. ఒక దరిద్రపు విషయంలో మొదలుపెట్టి, మరిన్ని దరిద్రపు తెలివితేటలు ప్రదర్శించటం.

ఇంక పదిరోజుల్లో పెళ్ళి. ఈ లోపు ఏదే నా ఘోరం జరిగిపోకుండా! వెండు రోజుల్లో తేల్చేయాలి. పోలీసు రిపోర్టుమూలంగా ప్రయోజనంలేదు. ఈ వార్త ఊరంతా తెలుస్తుంది. సాధ్యమయినంతవరకు మంచిగానే ఈ వ్యవహారం సెటిల్ చెయ్యాలి.

అంతకంటే ముదిరితే మాత్రం! వాడి దురదృష్టం. ఈ చేతుల్లోనే కసితీరా పొడిచి, ఆ తర్వాత శవాన్ని మాయం చెయ్యాలి.

టైము చూసుకున్నాడు.

పదకొండు గంటలు.

మరో గంట.

తల నొప్పిగా వుందనిపించింది. పనిమనిషితో కాఫీ తప్పించుకొని త్రాగాడు.

సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకు ఫోన్ మ్రోగింది.

“బేల్. మీరు ఆదుర్దాగా చూస్తుంటారని నాకు తెలుసు” వినిపించింది.

“ఏం నిర్ణయించావ్.”

“ఈ రోజు సాయం కాలం నువ్వు హోటల్ ఇండియానా దగ్గరకు ఆషాతోరా. అన్ని విషయాలూ ఆక్కడ మాట్లాడుకుందాం.”

“ఆషానా.... ఆమెండుకు?”

“ఈ విషయంలో ప్రధాన సాత్ర ఆమెదే. వస్తాలో..
రాలో నిర్ణయించుకోవాల్సింది మీరు.”

“నసాం.”

“సుడ్, మరో విషయం. ఏమాత్రం నన్ను తక్కువ
అంచనా వేసినా దెబ్బతింటారు. రాడీలతో యేమైనా
చెయ్యాలనుకున్నా, ఎలాంటి పిచ్చి ఆలోచన వచ్చినా
మీకే నష్టం. ఇది నా హెచ్చరిక! మీరిద్దరూ ఏ.సి.
గదిలో ఉండండి. నేనొచ్చి కలుస్తాను. అప్పుడే మీరేం
చెయ్యాలో చెబుతాను. ఓ.కె.”

“అలాగే” అన్నాడు మధు గంభీరంగా.

9

సాయంకాలం ఆయిదు గంటలు.

హోటల్ ఇండియా నా కవ్వమర్స్ తో కిటకిటలాడోంది.
ఏ.సి. గది మాత్రం ఖాళీగా వుంది. అక్కడ ఎలాంటి
భావంలేకుండా మధు, ఆషా కూర్చుని ఉన్నారు.

స్లయిర్ వచ్చాడు.

“రెండు కూల్ డ్రింక్స్.”

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

భరించలేనంత టెంక్షన్.

రాబోయేది సుకేష్ కాదు కదా!

కూల్ డ్రింక్స్ తెచ్చి వెళ్ళిపోయాడు సర్వర్.

మెల్లగా సివ్ చేస్తున్నారు.

డోర్ దగ్గర శబ్దమయింది.

తలుపు నెట్టుకుంటూ ఓ వ్యక్తి లోనికి ప్రవేశించాడు.

ఆ గదిలో దీపాలు గుడ్డిగా వెలుగుతున్నాయి. చల్లటి
గాలితో పాటు సంగీత తరంగాలు ఆ గదిని ఆక్రమించు
కుంటున్నాయి.

అతను వచ్చి 'మధు' ప్రక్కన కూర్చున్నాడు.

అతన్నెక్కడో చూశాననిపించింది ఆమెకు.

“గుడ్. అనుకున్న ప్రకారం వచ్చేశారు” అన్నాడు.

మధు ముఖంలో ఒక్కసారిగా రంగులు మారిపోయాయి. తాము ఎదురుచూస్తున్న వ్యక్తి వచ్చాడు.

“ఏం కావాలి?”

“చెబుతాను. నాతోపాటు లెటర్స్ తీసుకురాలేను. గంటలోపు నేను వెళ్ళకపోయినా, నాకేమీనా జరిగినా అవి ఎక్కడికి చేరాలో ఏర్పాటుచేసి మరీ వచ్చాను—”

“నువ్వంత కంగారుపడాల్సిన అవసరంలేదు. నీకేం కావాలో చెప్పి మాకు లెటర్స్ ఇచ్చేయ్యి.”

“మీ రెండుకు అంత ఆతృత పడుతున్నారు.”

“నా చెల్లి జీవితం గురించి.”

“మీ చెల్లి జీవితం గురించి మొదటినుండి ఆరాట పడితే ఇలాంటి పనులు చేయవద్దని మీరు చెప్పాల్సింది.”

మధు మాట్లాడబోయేంతలో స్పయిరొచ్చాడు.

“ఇంకో లింకా.”

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

“మీరు చట్టాల్ని గురించి చెప్పటానికేనా మమ్మల్ని పిలిచింది.”

అతను ఓ క్షణం స్తబ్ధంగా ఉండిపోయాడు. అతని కళ్ళక్రింద నల్లటి చారలున్నాయి.

“తొందరపడకండి. ఈ హాటల్ నుండి మనం బయలుదేరుతున్నాం.”

“ఎక్కడికి?”

“ఎక్కడికి తీసుకు వెళితే అక్కడకు రండి.”

“నీ పద్ధతేం బాగుండలేదు.”

“అందకు నే నేం చెయ్యలేను.”

“ఓ.కె. బయలుదేరుదాం.”

“లింకా త్రాగనివ్వండి.”

బిల్ పే చేశాక బయలుదేరాడు. ఆషా మొఖం దెన్యానికి ప్రతిరూపంగా వుంది. ఆటోలో కూర్చుంటూ సర్దుకున్నాడు మధు. అతని బాడ్లో బాకు వుంది. అందుకే అంత ధైర్యంగా వెళ్ళగలుగుతున్నాడు.

ఆటో ఆగింది.

మధు డబ్బులు చెల్లించాడు. వారలా నడుచుకుంటూ వెళ్ళారు. ఓ గదిముందాగారు. అతను తలుపు నెట్టాడు. తెరుచుకుంది.

లోపలకు అడుగు వేశారు.

ఆషా చిగురుటాకులా కంపించిపోయింది.

మంచంమీద ఎవరో పడుకున్నారు. అతను రోగిలా వున్నాడు. మధుకేం ఆరంభాలేదు. ఆ గది గోడలనిండా అద్భుతమైన కర్ణాశ్రుతాలున్నాయి. వాటన్నింటిలో ‘ఆషా’ పోలికలు కనపడుతున్నాయి.

“ఎముకలప్రోగులా కనపడుతున్న ఆ వ్యక్తి యెవరో తెల్సా” అతని కంఠం కంగున మ్రోగింది.

నిశ్శబ్దం....!

“సురేష్.”

ఆషా కళ్ళలో నీరు సుడులు తిరిగింది.

“ఆరోగ్యవంతుడైన ఆ యువకుడు అలా కావటానికి కారణం ఎవరు? మిష్టర్ మధు....మీ బాడ్లో దాచిన కత్తి ఇస్తారా?”

మధు విసుబోయాడు.

అప్రయత్నంగా అతని చేతులు బాడ్ దగ్గర కళ్ళాయి.

“నాకు తెలుసు. మీరు చేసే నేరాల్ని డబ్బుతో కప్పేయాలనుకుంటారు. అందుకు అవకాశం లేకుంటే కాల్ నే గలంతు చేస్తారు. మామూలుగా సాగిపోతున్న ఓ యువకుడిలో ఆశలు రేపటం నేరంకాదా? చేసింది పోసింది. తన పెళ్ళి శుభలేఖకూడా పంపించి అతన్ని చిత్రవధ చేయాలా? మిష్టర్ మధు మీరు విశ్వర్యవంతులు కావచ్చు. జీవితం అంటే మీకు ఈజీగా కనిపించవచ్చు. అంతమాత్రాన ఇతరుల జీవితంలో ఆడుకునే హక్కు లేదు.

నీ చెల్లి ఓ వ్యక్తిని స్టో పాయిజన్ చేసి చంపింది. అతన్నికూడా ఓ తల్లి కన్నదని గుర్తుంచుకోండి. కేవలం తన ఆనందంకోసం కిరాయి లేఖలు రాసేవాడుగా అతన్ని ఎంచుకుంది. తనను ప్రేమిస్తుందన్న భ్రమలో అతను న్నాడు. తీరా ఆమె రూపం తెలిసేసరికి భరించలేక పోయాడు.

ఏమిటిదంతా! ఏ సంస్కృతి ఇది! మొగ వాడు ఆడవారి జీవితాల్లో ఆడుకోవటాన్ని మాస్తున్నాం. వింటున్నాం. ఆడవారు కూడా అలాంటి వాటికి బలి కావాలా? మీరెంత సేపూ డబ్బిచ్చి ఈ వ్యవహారం సెటిల్ చేసుకుందామని భావించారు కానీ....ఇలా చేయటం వెనుక ఓ హృదయం గాయపడిందని ఆలోచించారా?

మిష్టర్ మధు నువ్వు కసిలో అతన్ని పొడిచెయ్యాలని భావించావ్. కాని ఆ అవకాశం నీకు లేదు. నీ చెల్లి అతని గుండెని తూట్లు పొడిచింది అతను అమాయకుడు కాబట్టి. ఆమెను నిజంగా ప్రేమించాడు కాబట్టి ఆ లేఖల్ని వినియోగించుకోలేదు. అదే మరొకరయితే, నీ

చెల్లీ జీవితం ఏమవుతుంది?

మీ డబ్బుకోసం నేనీ ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. నీ చెల్లీ రాసిన లేఖల్ని యేనాడో త్రిప్పి పంపమని నాకిచ్చాడు. అతను బాగుపడగలడని ఆశించాను. రోజూ రోజూకూ అతను కృశించిపోయాడు. అంత బలమైన దెబ్బ కొట్టింది. ఆఖరకు తనే స్వయంగా శుభిలేఖ పంపటం ద్వారా పరిసితి మరింత విషమింప చేసింది. ఆమె ఉద్దేశ్యాన్ని నేను కాదనను. కానీ యే ప్రయోజనం ఉందని ఇలాంటి పనులు చేయటం. ఏ గమ్యంకోసం! ఏ మాధు కోసం.

అతను నిద్రబిళ్ళలకు అలవాటు పడ్డాడు. గెండు రోజులుగా 'కోమా'లో వున్నాడు. ఇలాంటి సీతిలో మీరు వెళ్ళిచేసుకొని ఆమెరికా వెళ్ళిపోతున్నారు.

మీ చునసు కరుగుతుందని, సురేష్ ను వెళ్ళిచేసు కుంటారని నేనీ పనిచేయలేదు. జీవితమంటే సినిమాకాదు. ఆ సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. భవిష్యత్ లోనయినా ఎవరినోనూ అడుక్కోకద్దని చెప్పటానికే ఇంత నాటకం."

ప్రసాద్ ముందుకు నడిచాడు.

పెట్రెనుండి లేఖల దొంతరిలు తీశాడు.

"ఇదిగో, నువ్వు రాసిన లేఖలు. విచ్చుకత్తులై అతన్ని గాయపరిచిన వీటిని క్యాష్ చేసుకోవటం మా లక్షణం కాను. సురేష్ నవి బ్రతికించలేవు. నువ్వు చేసిన నేరానికి కొద్దులేం శిక్ష విధిస్తాయో నాకు తెలీదు. నీకు అంతరాత్మ వుంటే, కనీసం ఒక్కసారయినా నేను తప్పుచేశాననుటంటే చాలు."

ప్రసాద్ అగ్గిపుల్ల వెలిగించాడు. ఆ వెలుగులో అవి

మండిపోతున్నాయి. మంటలు నాలుకయి చాచుకుంటూ
వాటిని దగం చేస్తున్నాయి.

ఆషా కళ్ళివెంట బొటబొట నీళ్ళు....

వెక్కుతూ ఏడుస్తున్న ధ్వని...

అవాక్కయి నిలబడ మధు....

ఇవేమీ తెలిసి లోకంలో సురేష్ ...

•

•

•

డియర్ రీడర్

ఇంతటితో కథ ఆయిపోయింది.

సురేష్ 'కోమా'లో నుండి బయటపడాడా?
లేదా? ఆషా ఎవర్ని పెళ్ళిచేసుకుంది? సురేష్ ను
చేసుకుందా? ఇలా రకరకాల అనుమానాలు
మీకు వస్తాయి.

ఈ కథలో మర్డర్సులేవు. నిజమే. దైర్యంగా
పాడవాలనుకున్నా మధుకా ఆవకాశం లభించలేదు.
ఆషా తనకు తెలియకుండానే పాడిచేసింది కదా!

అయినా ప్రతి కథకూ ముగింపు అవసరం.
అందుకే....

ముగింపు.

సురేష్ ను ఇన్స్పెక్టివ్ కేర్ లో ఉంచారు. అతను
నెమ్మదిగా కోలుకుంటున్నాడు.

ఆషా పెళ్ళి డాక్టర్ రవితో వైభవంగా జరిగి
పోయింది. అనుకున్న సమయానికి 'వీనా' లభించలేదు.
ఆషా ప్రమాణం మరో ఇంకొక అయిదు రోజులు వాయిదా
పడింది.

“ఓ! ట్యూటిఫైడ్ దేస్. నాకు ప్రామిస్ చెయ్యాలి”
న్నాడు రవి విమానాశ్రయంలో.

ఏమిటన్నట్లు చూసింది ఆషా.
 “ఠోజుఠో లెటర్ చొప్పున నువ్వు రాయాలి. చివరి
 లేఖతో పాటు నువ్వు నన్ను చేరుకుంటావు.”
 ఆషా మాటాడలేకపోయింది.
 “వాట్ డారింగ్.”
 “ఆఁ అలాగే.”
 “ఔ.”
 నీగుగా పెదవులు తుడుచుకుంటుంటే చేయి ఊపి
 వెళ్ళిపోయాడు తను.

10

డియర్ సురేష్....

చాలాకాలం తర్వాత నీకు లెటర్ రాస్తున్నాను. నేను ఓ సాయంకాలం రాసిన మొదటి లేఖ ఇంతటి కల్లోలానికి దారితీస్తుందని నేననుకోలేదు. ప్రసాద్ గారన్నట్లు నేను నేరంచేశాను. అది ఇప్పుడే గుర్తించాను.

మీరంటే నాకు లైకింగే కాదు. ఏ లవ్ యూ సురేష్. మంచి చిత్రకాగుడిగా, మంచి లేఖకుడిగా ఇప్పటికీ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను. మీకు నావే ఎంత ప్రేమందో మీ గదిలోకి అడుగు పెట్టినప్పుడే అరంచేసుకున్నాను. ఆయితే నా సహజ ధోరణి మూలంగా మీలో ఆశలు లేక తిరిచానని నాకు ఆరమయింది. అందుకు చాలా విచారపడుతున్నాను. నా మూలంగా మీలాంటి వ్యక్తులు ఇంత నిర్వీర్యం కావటం కూడా నన్ను బాధకు గురిచేస్తుంది. అందుకే మీకీ లేఖ.

నాపట్ల మీ ప్రేమకు గమ్యాం ఏమిటి? నన్ను.

వెళ్ళి చేసుకోవటమేనా! ఓ మిత్రురాలిగా నన్ను ప్రేమించలేరా? మీరు నాపై ఆ భావంతోనే ఉండి.... కోమలానికి జారిపోతూ మీకేదెనా జరిగితే ఆ నేరం నేను బ్రతికున్నంత కాలం వెంటాడుతుంది. నా నేరానికి ఏ కోర్టులూ శిక్ష విధించకపోవచ్చు. కానీ నా అంతరాత్మ నన్ను సుఖంగా బ్రతకనిస్తుందా? ఆ నేరాన్ని క్షణక్షణం గురుచేస్తూ చిత్రవధ చేయదా?

దీనికి పరిష్కారం ఏమిటి? నేనూ ఆత్మహత్య చేసుకోవటమే. మీరు ప్రేమించిన ఆషా మరణించటం మీరూహించారని నాకు తెలుసు. అందుకే మీరు మామూలు మనిషి కావాలి. ఈ వయసులో మనం అనేక ప్రభావాలకు గురవుతుంటాం. అంత మాత్రాన వాటినుండి బయటపడలేమా?

సినిమాల్లో ఇలాంటి సన్నివేశాల్లో హీరో త్రాగి రక్తం కక్కుకుంటూ చచ్చిపోతాడు. కానీ ఇది జీవితమే. మరో సంగతి చెబుతాను. నిన్ను 'ఉష'కు సైతం లెటర్ రాయమని కోరాను. గుర్తుండే ఉంటుంది. నిజంగా ఈ విషయాలన్ని ముందుగానే ఊహించి, నన్ను హెచ్చరించినా నేను లెక్కచేయలేదు.

నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచేస్తే మరో విషయం ఏమిటంటే ఉష ఎంతో ఎదిగిపోయింది. తన చదువు పూర్తికాగానే మహిళల సమస్యపై ఆమె పని చేస్తుందట. ఆమె అభిప్రాయాలు ఎంత ఎదిగాయని. నేను ఈ నెల 25వ తారీఖున

వెళ్తాను. ఈలోపు నువ్వు మారి నాకు ప్రేమ పూర్వక వీడ్కోలు ఇవ్వాలి. లేకుంటే ఆ మెరికా వెళ్ళినా నేనేం చేస్తానో..... ఇదే నా చివరి లేఖ.

మీ
ఆషా.”

ఉత్తరం చదువుకున్న సురేష్ భావాల్ని గమనిస్తుండిపోయాడు ప్రసాద్.

ఇరవై అయిదో తారీఖు....

విమానం బయలుదేరటానికి సిద్ధంగా ఉంది. ఆషా అత్రంగా ఎదురుచూస్తోంది. ఆ క్షణంలోనే దూసుకొచ్చిన ఆటోలోనుండి మాకి పరిగెత్తుకొస్తున్నాడు సురేష్. అతని చేతిలో ఓ ప్యాకెట్ వుంది.

పరిగెత్తుకొస్తున్న సురేష్ ను చూడగానే ఆషా కళ్ళు మెరిశాయి.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్ ఆషా” రొప్పుతూ అన్నాడు.

“ధాంక్యూ.”

ఎసాన్స్ మెంట్ వినిపిస్తోంది.

“మీ ప్రయాణం సుఖంగా జరగాలి. వెళ్ళగానే లెటర్ రాయండి” ప్యాకెట్ చేతిలో ఉంచాడు.

“అలాగే.... ఉపను కలుసుకో.”

ఆషా కదిలిపోయింది.

నిలబడి చూస్తున్న సురేష్ భుజంమీద ప్రసాద్ చెయ్యి వేళాడు ఆప్యాయంగా.

విమానం గాలాకి రేచింది.

ఆషా సురేష్ ఇచ్చిన ప్యాకెట్ విప్పింది. అందులో నుండి ఓ లెటర్ బయటిపడింది.

“ఆషా....

ప్రేమకు గమ్యం ప్రేమేనని తెలిసింది. నిన్ను నేను ప్రేమిస్తున్నాను. ప్రేమిస్తుంటాను. ఇది వరకు ఆ గమ్యం వేరే ఉండేది. ఇప్పుడు ‘నయా గారా’ జలపాతాన్ని, తాజ్ మహల్ అందాన్ని, వెన్నెల చల్లదనాన్ని యెలా ప్రేమిస్తున్నానో నిన్ను అలానే ప్రేమిస్తున్నాను. ఈ ప్రేమ స్వచ్ఛంగా, ఏ కల్మషం లేకుండా వుంది. సువ్యోప్పదూ నా సి.బి.వే.

దయచేసి సువ్యు లెటర్స్ రాయడం మానొద్దు. ఈ కోణునుండే జీవితంలోకి వెళుతున్నాను. మీ వారికి నా శుభాకాంక్షలు అందచేస్తావుకదూ.... సువ్యు మళ్ళీ ఇండియా వచ్చేటప్పుడు ఓ “మావ్టర్”ను అందించగలవని ఆశిస్తూ—

ఎప్పుడూ మీ,
సురేష్.

ఆ లేఖతోపాటు అద్భుతమైన ప్రేమ్ లో బిగించి ఇచ్చిన తన తెలవర్ణ చిత్రం. ఆ చిత్రం చూస్తుంటే ఇందులో ఉంది తానేనా అనిపించింది.

“సురేష్ నీ గమ్యాన్ని ఉప మార్చుతుంది” అనుకుంది.

—:అ యి పో యి ం ది:—